

Predmet C-232/21

**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 98. stavka 1.
Poslovnika Suda**

Datum podnošenja:

12. travnja 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Landgericht Ravensburg (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

19. ožujka 2021.

Tužitelj:

CR

AY

ML

BQ

Tuženici:

Volkswagen Bank GmbH

Audi Bank

Predmet glavnog postupka

Ugovor o potrošačkom kreditu – Informacije koje treba uključiti u ugovor – Direktiva 2008/48/EZ – Pravo na povlačenje iz ugovora – Gubitak prava na povlačenje iz ugovora – Zloupotreba prava na povlačenje iz ugovora – Potrošačeva obveza predujmljivanja sredstava prilikom povrata primljenih plaćanja nakon obavijesti o povlačenju – Ovlaštenje suca pojedinca za podnošenje zahtjeva za prethodnu odluku

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Tumačenje prava Unije, članak 267. UFEU-a

Prethodna pitanja

1. U pogledu pretpostavke zakonitosti u skladu s člankom 247. stavkom 6. podstavkom 2. trećom rečenicom i člankom 247. stavkom 12. podstavkom 1. trećom rečenicom Einführungsgesetzes zum Bürgerlichen Gesetzbuche (Zakon o uvođenju Građanskog zakonika, u daljnjem tekstu: EGBGB)
 - (a) Jesu li članak 247. stavak 6. podstavak 2. treća rečenica i članak 247. stavak 12. podstavak 1. treća rečenica EGBGB-a, ako se u njima ugovorne odredbe koje su protivne zahtjevima članka 10. stavka 2. točke (p) Direktive 2008/48/EZ proglašavaju odredbama koje ispunjavaju zahtjeve članka 247. stavka 6. podstavka 2. prve i druge rečenice EGBGB-a te zahtjeve članka 247. stavka 12. podstavka 1. druge rečenice točke (2) podtočke (b) EGBGB-a, protivni članku 10. stavku 2. točki (p) i članku 14. stavku 1. Direktive 2008/48/EZ?

Ako je odgovor potvrđan:

- (b) Proizlazi li iz prava Unije, osobito iz članka 10. stavka 2. točke (p) i članka 14. stavka 1. Direktive 2008/48/EZ da članak 247. stavak 6. podstavak 2. treća rečenica i članak 247. stavak 12. podstavak 1. treća rečenica EGBGB-a nisu primjenjivi ako se u njima ugovorne odredbe koje su protivne zahtjevima članka 10. stavka 2. točke (p) Direktive 2008/48/EZ proglašavaju odredbama koje ispunjavaju zahtjeve članka 247. stavka 6. podstavka 2. prve i druge rečenice EGBGB-a te zahtjeve članka 247. stavka 12. podstavka 1. druge rečenice točke (2) podtočke (b) EGBGB-a?

Neovisno o odgovoru na pitanja 1.(a) i 1.(b):

2. U pogledu obveznih informacija u skladu s člankom 10. stavkom 2. Direktive 2008/48/EZ
 - (a) Treba li članak 10. stavak 2. točku (p) Direktive 2008/48/EZ tumačiti na način da iznos kamata koji se plaća dnevno i koji se mora navesti u ugovoru o kreditu mora biti izračunat na temelju ugovorne kamatne stope koja se navodi u ugovoru?
 - (b) U pogledu članka 10. stavka 2. točke (r) Direktive 2008/48/EZ:
 - (aa) Treba li tu odredbu tumačiti na način da informacije u ugovoru o kreditu koje se odnose na kompenzaciju koju je potrebno platiti u

slučaju prijevremene otplate kredita trebaju biti toliko jasne da potrošač može barem približno izračunati iznos kompenzacije?

(u slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje (aa))

(bb) Protivi li se članku 10. stavku 2. točki (r) i članku 14. stavku 1. drugoj rečenici Direktive 2008/48/EZ nacionalni propis na temelju kojeg u slučaju dostave nepotpunih informacija u smislu članka 10. stavka 2. točke (r) te direktive rok za povlačenje iz ugovora počinje teći od sklapanja ugovora, a isključivo vjerovnik ima pravo na kompenzaciju za prijevremenu otplatu kredita?

Ako je odgovor na barem jedno od prethodnih pitanja 2.(a) ili 2.(b) potvrđan:

(c) Treba li članak 14. stavak 1. drugu rečenicu točku (b) Direktive 2008/48/EZ tumačiti na način da rok za povlačenje iz ugovora počinje teći tek kada se informacije u skladu s člankom 10. stavkom 2. Direktive 2008/48/EZ navedu potpuno i točno?

Ako je odgovor niječan:

(d) Koji su relevantni kriteriji za to da rok za povlačenje počinje teći unatoč nepotpunim ili netočnim informacijama?

Ako je odgovor na navedena pitanja 1.(a) i/ili na neko od pitanja 2.(a) ili 2.(b) potvrđan:

3. Kada je riječ o gubitku prava na povlačenje iz ugovora u skladu s člankom 14. stavkom 1. prvom rečenicom Direktive 2008/48/EZ:

(a) Može li se izgubiti pravo na povlačenje iz ugovora koje proizlazi iz članka 14. stavka 1. prve rečenice Direktive 2008/48/EZ?

Ako je odgovor potvrđan:

(b) Je li u pogledu gubitka prava riječ o vremenskom ograničenju prava na povlačenje iz ugovora, koje treba biti uređeno parlamentarnim zakonom?

Ako je odgovor niječan:

(c) Znači li gubitak prava u subjektivnom pogledu da je potrošač znao da njegovo pravo na povlačenje iz ugovora i dalje postoji ili mu se to neznanje barem može pripisati kao teška nepažnja? Vrijedi li to i u pogledu otkazanih ugovora?

Ako je odgovor niječan:

- (d) Protivi li se mogućnosti vjerovnika da dužniku naknadno pruži informacije u skladu s člankom 14. stavkom 1. drugom rečenicom točkom (b) Direktive 2008/48/EZ i time pokrene rok za povlačenje iz ugovora primjena pravila o gubitku prava u skladu s načelom dobre vjere? Vrijedi li to i u pogledu otkazanih ugovora?

Ako je odgovor niječan:

- (e) Je li to u skladu s utvrđenim načelima međunarodnog prava koja na temelju Grundgesetza (Temeljni zakon) obvezuju njemačke sudove?

Ako je odgovor potvrđan:

- (f) Kako njemački subjekt koji primjenjuje pravo treba riješiti sukob između obvezujućih zahtjeva međunarodnog prava i zahtjeva Suda? **[orig. str. 5.]**

4. Kada je riječ o pretpostavci zlorporabe prava na povlačenje iz ugovora koje proizlazi iz članka 14. stavka 1. prve rečenice Direktive 2008/48/EZ:

- (a) Može li ostvarenje prava na povlačenje iz ugovora u skladu s člankom 14. stavkom 1. prvom rečenicom Direktive 2008/48/EZ predstavljati zlorporabu prava?

Ako je odgovor potvrđan:

- (b) Je li u pogledu pretpostavke zlorporabe prava na povlačenje iz ugovora riječ o ograničenju prava na povlačenje iz ugovora, koje treba biti uređeno parlamentarnim zakonom?

Ako je odgovor niječan:

- (c) Znači li pretpostavka zlorporabe prava na povlačenje iz ugovora u subjektivnom pogledu da je potrošač znao da njegovo pravo na povlačenje iz ugovora i dalje postoji ili mu se to neznanje barem može pripisati kao teška nepažnja? Vrijedi li to i u pogledu otkazanih ugovora?

Ako je odgovor niječan:

- (d) Protivi li se mogućnosti vjerovnika da dužniku naknadno pruži informacije u skladu s člankom 14. stavkom 1. drugom rečenicom točkom (b) Direktive 2008/48/EZ i time pokrene rok za povlačenje iz ugovora pretpostavka zlorporabe prava na povlačenje iz ugovora u skladu s načelom dobre vjere? Vrijedi li to i u pogledu otkazanih ugovora?

Ako je odgovor niječan:

- (e) Je li to u skladu s utvrđenim načelima međunarodnog prava koja na temelju Grundgesetza (Temeljni zakon) obvezuju njemačke sudove?

Ako je odgovor potvrđan:

- (f) Kako njemački subjekt koji primjenjuje pravo treba riješiti sukob između obvezujućih zahtjeva međunarodnog prava i zahtjeva Suda? **[orig. str. 6.]**

Neovisno o odgovoru na prethodna pitanja 1. do 4.:

5. (a) Je li u skladu s pravom Unije ako na temelju nacionalnog prava u pogledu ugovora o kreditu koji je povezan s kupoprodajnim ugovorom nakon učinkovitog ostvarivanja potrošačeva prava na povlačenje iz ugovora u skladu s člankom 14. stavkom 1. Direktive 2008/48/EZ
- (aa) potrošačevo pravo na povrat plaćenih kreditnih obroka od vjerovnika nastaje tek kad potrošač vrati vjerovniku kupljeni predmet ili tek nakon što pruži dokaz da je predmet poslao vjerovniku?
- (bb) potrošačevu tužbu za *povrat kreditnih obroka koje je on platio, koja se podnosi nakon povrata predmeta kupnje*, treba odbiti kao neosnovanu u tom trenutku u slučaju kad vjerovnik nije sa zakašnjenjem preuzeo predmet kupnje?

Ako je odgovor niječan:

- (b) Proizlazi li iz prava Unije da nacionalni propisi koji se navode pod (a) (aa) i/ili pod (a) (bb) nisu primjenjivi?

Neovisno o odgovoru na prethodna pitanja 1. do 5.:

6. Je li članak 348.a stavak 2. točka 1. Zivilprozessordnunga (Zakon o građanskom postupku), u dijelu u kojem se ta odredba odnosi i na donošenje rješenja kojima se upućuje zahtjev za prethodnu odluku u skladu s člankom 267. drugim stavkom UFEU-a, protivan ovlaštenju nacionalnih sudova za podnošenje zahtjeva u skladu s člankom 267. drugim stavkom UFEU-a te ga stoga ne treba primjenjivati na donošenje rješenja kojima se upućuje zahtjev za prethodnu odluku?

Navedene odredbe prava Unije

Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (u daljnjem tekstu: Direktiva 2008/48), osobito članak 10. stavak 2. točke (p) i (r) kao i članak 14. stavak 1.

Navedene nacionalne odredbe

Temeljni zakon (GG), osobito članak 25.

EGBGB, članak 247., stavci 3., 6., 7. i 12., svaki u verziji koja je bila na snazi u trenutku nastanka relevantnih činjenica

Bürgerliches Gesetzbuch (Građanski zakonik, u daljnjem tekstu: BGB, osobito članci 242., 273., 274., 293., 294., 295., 322., 355., 356.b, 357., 357.a, 358., 492., 495. i 502., odnosno (u pogledu četvrtog postupka) članak 346. stavak 1. i članak 348. BGB-a umjesto članka 357. stavaka 1. i 4. nove verzije

Zivilprozessordnung (Zakon o građanskom postupku (ZPO)), članak 348.a

Kratak prikaz činjenica i postupka

- 1 Ovaj zahtjev za prethodnu odluku temelji se na četirima različitim činjeničnim stanjima.
- 2 Kao što je to bio slučaj u zahtjevima za prethodnu odluku u predmetima C-33/20, C-155/20, C-187/20, C-336/20, C-38/21 i C-47/21, tužitelji su s tuženom bankom sklopili ugovor o kreditu za određeni iznos čija je svrha bila kupnja automobila za privatnu uporabu. Tužitelji su platili predujam salonu automobila te su preko odgovarajućih kredita financirali preostali dio kupovne cijene uvećan za određeni iznos na ime osiguranja otplate preostalog duga. U ugovorima o kreditu dogovoreno je da tužitelji trebaju otplatiti iznos kredita u obliku x jednakih mjesečnih obroka u određenom iznosu i jednog zadnjeg obroka u određenom iznosu. Tuženici su u pripremu i sklapanje ugovora o kreditu uključili i salone automobila kao kreditne posrednike. Tužitelji su redovito plaćali ugovorene obroke, ali su povukli svoje izjave o namjeri sklapanja ugovora o kreditu.
- 3 Što se tiče eventualne kompenzacije u slučaju prijevremene otplate kredita, svaki ugovor o kreditu o kojem je riječ u prvom, drugom i trećem postupku sadržavao je sljedeći tekst:

„Za štetu izravno povezanu s prijevremenom otplatom banka može zahtijevati primjerenu kompenzaciju zbog prijevremene otplate, pod uvjetom da se zakonom ne isključuje mogućnost izračuna kompenzacije u slučaju prijevremene otplate.

Banka će štetu obračunati u skladu s metodom koja obuhvaća aktivu i pasivu i koja posebice u obzir uzima:

- *u međuvremenu promijenjenu visinu kamata,*
- *izvorno ugovorene obroke otplate kredita, izgubljenu dobit banke,*
- *administrativni trošak (naknada za obradu) povezan s prijevremenom otplatom kao i*

- *uslijed prijevremene otplate uštedene troškove rizika i administrativne troškove.*

Na taj način izračunana kompenzacija za prijevremenu otplatu umanjuje se, ako je viša, na niži od sljedeća dva iznosa:

- *1 posto, odnosno ako je razdoblje između prijevremene i ugovorene otplate kraće od godine dana 0,5 posto prijevremeno otplaćenog iznosa,*
- *iznos stope zaduživanja koju bi korisnik kredita platio u razdoblju između prijevremene i ugovorene otplate.”*

4 U četvrtom postupku ta je odredba glasila:

„Za štetu izravno povezanu s prijevremenom otplatom banka može zahtijevati primjerenu kompenzaciju zbog prijevremene otplate.

Banka će štetu obračunati u skladu s financijsko-matematičkim okvirnim uvjetima koje je propisao Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud, Njemačka) i koji posebice u obzir uzimaju:

- *u međuvremenu promijenjenu visinu kamata,*
- *izvorno ugovorene obroke otplate kredita, izgubljenu dobit banke,*
- *administrativni trošak (naknade za obradu) povezan s prijevremenom otplatom kao i*
- *uslijed prijevremene otplate uštedene troškove rizika i administrativne troškove.*

Na taj način izračunana kompenzacija za prijevremenu otplatu umanjuje se, ako je viša, na niži od sljedeća dva iznosa:

- *1 posto, odnosno ako je razdoblje između prijevremene i ugovorene otplate kraće od godine dana 0,5 posto prijevremeno otplaćenog iznosa,*
- *iznos stope zaduživanja koju bi korisnik kredita platio u razdoblju između prijevremene i ugovorene otplate.”*

5 Krediti o kojima je bila riječ u prvom, drugom i trećem postupku još nisu bili otplaćeni u cijelosti prilikom podnošenja obavijesti o povlačenju, ali je kredit otplaćen u četvrtom postupku.

6 Nakon što su podnijeli obavijest o povlačenju, tužitelji su u prvom i trećem postupku dotičnom tuženiku predložili preuzimanje vozila u zamjenu za povrat plaćanja koje su oni izvršili. U četvrtom postupku tužitelj je u tužbi izričito

predložio tuženiku predaju vozila u njegovo poslovno sjedište. U drugom postupku ne navode se nikakve informacije u tom pogledu.

Glavni argumenti stranaka glavnog postupka

- 7 Tužitelji smatraju da je njihova obavijest o povlačenju valjana, s obzirom na to da rok za povlačenje iz ugovora nije počeo teći zbog nedostatnih obveznih informacija. Tuženici su smatrali da su uredno pružili sve informacije i da je rok za povlačenje istekao u svakom postupku.

Kratki prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 8 Ishod tužbi ovisi o valjanosti povlačenja iz ugovorâ o kreditima i o mogućnosti tuženika da se, ovisno u slučaju, pozovu na prigovor gubitka prava ili prigovor zlouporabe prava na povlačenje iz ugovora.
- 9 Konkretno, sud koji je uputio zahtjev u pogledu prethodnih pitanja navodi sljedeće:
- 10 Pitanja 1.(a) i 1.(b): razmatranja suda koji je uputio zahtjev koja se odnose na ta pitanja u biti odgovaraju razmatranjima u pogledu pitanja 1.(a) i 1.(b) iz zahtjeva za prethodnu odluku u predmetu C-47/21. U tom se pogledu upućuje na točke 15. do 24. sažetka zahtjeva za prethodnu odluku u predmetu C-47/21.
- 11 Pitanje 2.(a) (informacije o kamatnoj stopi): razmatranja o tim pitanjima u biti odgovaraju razmatranjima u pogledu pitanja 2.(a) iz zahtjeva za prethodnu odluku u predmetima C-38/21 i C-47/21. U tom se pogledu upućuje na točke 14. do 16. sažetka zahtjeva za prethodnu odluku u predmetu C-38/21.
- 12 Pitanje 2.(b): prethodno pitanje 2.(b) (aa), koje se odnosi na potrebnu preciznost informacije o kompenzaciji u slučaju prijevremene otplate te koje je postavljeno i u zahtjevima za prethodnu odluku u predmetima C-155/20 (pitanje 2.) i C-187/20 (pitanje 4.(a)), konkretnije je formulirano u ovom zahtjevu. U oba navedena postupka postavlja se pitanje mora li se navesti konkretan i potrošaču razumljiv postupak za utvrđivanje kompenzacije koju je potrebno platiti u slučaju prijevremene otplate kredita, tako da potrošač može barem približno izračunati iznos kompenzacije koja nastaje u slučaju prijevremenog otkazivanja.
- 13 U ovom se zahtjevu pita samo to trebaju li informacije u ugovoru o kreditu koje se odnose na kompenzaciju koju je potrebno platiti u slučaju prijevremene otplate kredita biti toliko jasne da potrošač može barem približno izračunati iznos kompenzacije. Budući da se, na temelju članka 10. stavka 2. točke (r) Direktive 2008/48, informacije o pravu vjerovnika na kompenzaciju i način na koji će se utvrđivati ta kompenzacija moraju navesti jasno i sažeto, sud koji je uputio zahtjev smatra da informacije trebaju biti toliko jasne da potrošač može barem približno izračunati iznos kompenzacije. Stoga se čini da nije dovoljno jasno upućivanje

kako se navodi u prethodno navedenim odredbama o kompenzaciji u slučaju prijevremene otplate i koje se odnosi na faktore izračuna, koje prema sudskoj praksi treba uzeti u obzir prilikom utvrđivanja kompenzacije u slučaju prijevremene otplate.

- 14 U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 2.(b) (aa) postavlja se pitanje proizlazi li posljedično iz toga da rok za povlačenje iz ugovora ne počinje teći ako informacije o iznosu kompenzacije u slučaju prijevremene otplate nisu dovoljno jasne i da taj rok počinje teći samo ako se informacije pruže naknadno (pitanje 2.(b) (bb)). Na to se pitanje različito odgovara u nacionalnoj sudskoj praksi i pravnoj teoriji.
- 15 Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud) smatra da se nedostatak informacija o izračunu kompenzacije u slučaju prijevremene otplate sankcionira samo time da pravo na kompenzaciju prestaje u skladu s člankom 502. stavkom 2. točkom 2. BGB-a u slučaju prijevremene otplate. Od zakonodavčeva regulatornog pristupa, u skladu s kojim rok za povlačenje iz ugovora u slučaju nepotpunih informacija može početi teći samo naknadnim pružanjem informacija, treba odstupiti kad je riječ o informacijama o kompenzaciji u slučaju prijevremene otplate. Naknadno pružanje obveznih informacija nije smisleno u ovom slučaju, s obzirom na to da pravo na kompenzaciju u slučaju prijevremene otplate ne nastaje ponovno na temelju toga, a gubitak prava na kompenzaciju u slučaju prijevremene otplate jest dovoljno učinkovita, proporcionalna i odvraćajuća sankcija u smislu članka 23. Direktive 2008/48. Nadalje, Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud) smatra da ne ostaje mjesta za razumne dvojbe u pogledu točnosti tog stajališta.
- 16 Sud koji je uputio zahtjev smatra da ta sudska praksa nije u skladu s člankom 10. stavkom 2. točkom (r) i člankom 14. stavkom 1. drugim podstavkom točkom (b) Direktive 2008/48, s obzirom na to da države članice u pogledu pitanja početka roka za povlačenje iz ugovora ne smiju odstupati od Direktive zbog potpunog usklađivanja koje se nalaže pravom Unije. Međutim, ako se zakonodavcu zabranjuje da u nacionalnom pravu u pogledu početka roka predviđa manje strože uvjete nego što su to oni iz Direktive, to vrijedi tim više za nacionalne sudove.
- 17 Pitanja 2.(c) i 2.(d): ta pitanja odgovaraju pitanjima 2.(d) i 2.(e) iz zahtjeva za prethodnu odluku u predmetu C-38/21.
- 18 Pitanja 3.(a) do 3.(f) (gubitak prava) i 4.(a) do 4.(f) (zlouporaba prava): razmatranja suda koji je uputio zahtjev odgovaraju razmatranjima u pogledu pitanja 3.(a) do 3.(f) i 4.(a) do 4.(f) iz zahtjeva za prethodnu odluku u predmetima C-38/21 i C-47/21. U tom se pogledu upućuje na točke 18. do 39. sažetka zahtjeva za prethodnu odluku u predmetu C-38/21.
- 19 Jedina razlika u slučajevima o kojima je ovdje riječ jest to da se pitanja 3.(c) i 3.(d) odnosno 4.(c) odnose na to vrijede li uvjeti odnosno prepreke o kojima je riječ u tim pitanjima i u slučaju već otkazanih ugovora. Stoga se taj aspekt osobito odnosi na četvrti slučaj o kojem je ovdje riječ u kojem je kredit već otplaćen. Sud

koji je uputio zahtjev smatra da potrošač ne može djelotvorno ostvariti svoje pravo na povlačenje iz ugovora zbog nedostatnog pružanja informacija o njegovu pravu na povlačenje iz ugovora ni tijekom trajanja ugovora ni nakon tog razdoblja, tako da ne postoji nijedan razlog za pretpostavku da je potrošač izgubio svoje pravo na povlačenje iz ugovora u trenutku otkazivanja ugovora ili da ostvarivanje prava na povlačenje iz ugovora predstavlja zlouporabu.

- 20 U sudskoj praksi Bundesgerichtshofa (Savezni vrhovni sud) u tom se slučaju pretpostavlja gubitak odnosno zlouporaba prava. Međutim, budući da sud koji je uputio zahtjev pita je li to u skladu s pravom Unije, Sudu se upućuju odgovarajuća pitanja.
- 21 Pitanja 5.(a) i 5.(b): razmatranja o tim pitanjima odgovaraju razmatranjima u pogledu pitanja 5. iz zahtjeva za prethodnu odluku u predmetu C-47/21 (vidjeti u tom smislu točke 34. do 41. sažetka tog zahtjeva za prethodnu odluku).
- 22 Što se tiče četiriju slučajeva o kojima je ovdje riječ, sud koji je uputio zahtjev upućuje na činjenicu da su pitanja 5.(a) i 5.(b) relevantna za donošenje odluke samo u prvom, drugom i trećem slučaju. Ako na temelju nacionalnog prava u skladu s člankom 358. stavkom 4. prvom rečenicom i člankom 357. stavkom 4. prvom rečenicom BGB-a u pogledu povrata vozila valja pretpostaviti da tužitelji imaju obvezu predumljivanja sredstava i ako je stoga tužba za povrat iznosa bez plaćanja predjuma osnovana samo ako je dotični vjerovnik zakasnio s preuzimanjem, tužbe u tim postupcima treba odbiti kao neosnovane u ovom trenutku zato što tužitelji u tim slučajevima svoje vozilo nisu ni predali dotičnim tuženicima niti su dokazali da su otpremili vozilo dotičnom tuženiku. Nisu ni naveli da je tuženik kasnio s preuzimanjem.
- 23 Suprotno tomu, u četvrtom slučaju obvezu povrata na temelju članka 348. BGB-a valja izvršiti u zamjenu za plaćanje banke. Stoga je u tom slučaju tužba na temelju nacionalnog prava u skladu s člankom 273. stavkom 1. i člankom 274. stavkom 1. BGB-a moguća a da nije nužno da tuženik kasni s preuzimanjem.
- 24 Pitanje 6.: razmatranja o tom pitanju odgovaraju razmatranjima u pogledu odgovarajućih pitanja u zahtjevu za prethodnu odluku u predmetima C-336/20 (pitanje 4.) i C-47/21 (pitanje 6.). U tom se pogledu upućuje na točke 30. do 33. sažetka zahtjeva za prethodnu odluku u predmetu C-336/20.